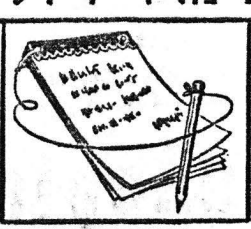

ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΑ

ΙΑΤΡΟΙ-ΚΛΙΝΙΚΑΙ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

θηγητής Στίλβων Κυριακίδης που τονίζει ότι χρησιμοποιήθηκαν άκομμη και πολύτιμα μέταλλα για την κατασκευή των άμαρτων και γραφεί: «Ηδη ο Όμηρος διέλεξε περί χρυσής και αργυρής κορώνης. Η αυτή καλλιτεχνική τάση ακολουθεί και σήμερα. Διά τουτο και ο συγγραφέας εν τώ ενδιαφέροντι αυτού δια την ελληνικήν τέχνην και δι την λαϊκήν, ιδιόρρυθμη αναγκάσαν την αυλάγησιν και την μελέτην διαφόρων μορφών, των χρησιμοποιούμενων ακόμη εν Μακεδονία και δι εν Θεσσαλονίκη ρόπτρων. Αι δημοσιευόμενα φωτογραφικά και εικονογραφικά είναι λίαν ενδιαφέροντα, ενδιαφέροντα δι και τα πολύτιμα δημόδια όνόματα, τα οποία ο συγγραφέας συγκεντρώσει. Πολλοί αντρείχει μέχρι τής αρχαιότητας δια να έρμη κείνη όνόματα και μορφές. Τα νεότερα ρόπτρα χωρίζε εις δύο μεγάλας κατηγορίας, τα κατά παράδοσαν και ταυτοστάνα δυτικήν επίδρασιν, διακρίνει δέ ταυτα και εις διάφορα είδη αναλόγως της μορφής αυτών. Ένα από τα κοινότερα ρόπτρα, όπως έχει διασωθεί μέχρι τής ημετέρας μας είναι το λεγόντο γυναικείο χερσάκι από σίδηρου ή μολύβου, με τήν περιγραφημένην καί την άκρη από το μανίκι του φορέματος στον κορμό που με τήν χάρη κρέμονται έξω από τις άδελφους και κρούονται επάνω στο στήθος...»

Η ΒΕΛΓΟ — ΕΛΛΗΝΙΚΗ ένωση των Βρυξελλών, έχορηγήσε υποτροφίες σε δύο Βέλγους ελληνιστές για να μελετήσουν την ελληνική γλώσσα. Άδελφοί των κατονα γλωσσών περισσότερες λεπτομέρειες για την είδηση αυτή. Ο κ. Νυρμπασσάνδω δέ χρησιμοποιήσει την υποτροφία του για να ασχοληθεί για τις έννοιες των φράσεων του Όμηρου που διασώθηκαν μέχρι τούσ Βυζαντινούς και η δι: Σέμενος δέ αλεξεί τις ιδιομορφίες της γλώσσας του Ηρόδοτου. Είναι παρηγορία η εξαγγελία για τις υποτροφίες αυτές στην εποχή μας. Η αρχαία ελληνική γλώσσα έχει σχεδόν εξαλειφθεί στα γυμνάσια και κινδυνεύει να εξαφανισθεί. Είναι μελετητές που αφοσιώθηκαν με τόσο λειψομερείας πτυχές της, που φανερώνουν, μάλιστα, την έννοτητα και την ροή της εξέλιξης της στους αιώνες. Στα πανεπιστήμια που εξωτερικώς η αρχαία ελληνική διδάσκεται, όλοένα και λιγότερα. Ούτε λόγους μπορεί να γίνει για τις μέρες σχολές του εξωτερικού όπου πριν από τον τελευταίο πόλεμο ήταν άδελφά μάθημα μαζί με την λατινική γλώσσα και τώρα έχει εξαφανισθεί μέσα για πέρα. Όταν όμως δροσκονόμα μελέτησάν τον, σημαίνει ότι υπάρχουν ακόμη ίερωντες της αρχαίας ελληνικής γλώσσας που νοηματούται από αυτήν και από τον πολιτισμό που εφεύρεσε. Δεν μπορεί, λοιπόν, να θεωρεί κανένας ότι το γεγονός αυτό όζει να εξαλειφθεί από την ζωή των λαών της ελληνικής ον. γλώσσας υποχωρούν όλοένα και στον τόπο, που έχουν ανθίσει.

Ο ΕΠΑΙΝΟΣ που άξιμεν ο ύπουργός της παιδείας στις δύο μαθήτριες που δόθηκαν τρεις χιλιάδες δραχμές και τις παρέδωσαν στην αστυνομία, θυμίζει παρρησιόες προτίμησες που έχουν στη μετωπί κατά τους τελευταίους μήνες. Ύποψους, έννοιας, όντως στην εποχή μας άνθρωποι που έχουν έμφυτη την έντιμότητα και γνωρίζουν ότι πρέπει να μην κρατούν, δι δεν τους άνηκε. Όμως, τα παραδείγματα αυτά που έπρεπε να αποτελούν τον κανόνα, είναι η εξαίρεση. Γι' αυτό και ο έπαινος, όλη και η επιδράση είναι άπαραίτητα αναγκαία που πρέπει να παραμένει μέσα σε παραμύθια δόνησες και να μην γινάσκονται στην από αφέλεια κοινή, γιατί αλλιώς είναι η έννοια της αφοσίωσης και μεταδίδονται σε στοιχεία διαφύμισης. Άλλα στην σημερινή μας εποχή η συνείδηση και η μετριοφροσύνη δεν είναι στοιχεία που θα διαβόησαν στην δημιουργία και άλλων, πόρρωθεν χειρονομιών. Αντίθετα η δημοσιότητα και η επιδράση είναι τα κίνητρα που θα προκαλέσουν τα στοιχεία της, μόνον της γάν, καλών πράξεων. Και τούτο είναι το ουσιώδες τους νόημα σήμερα. Η δόξα είναι ο έπαινος και η δημοσιότητα είναι τα κίνητρα που θα αναπαύονται στην άφραση, δι ήταν σαν φωνή δόξας εν τή έρήμω, δεν είναι η σημερινή μας κοινωνία, από έκτα, που μπορεί να ανέλθουν την αγωγούργια σαν κανόνα, όποτε θα έπρεπε να συνοδεύεται και από την μετριοφροσύνη και την σεμνότητα. Χρειάζεται η έπιδράση, και η δημοσιότητα που ύποδοξουν στο να αναπτύξουν κίνητρα για μίσησ πράξεων για τις οποίες δίχα σήμερα η κοινωνία.

Η ΔΕΞΙΣ ρόπτρων έχει έντολογική σύγχυση με την έπιδραση. Μόλο τήν άκομμη, η σέση μας στρέφεται, σε ένα όλο ή μέταλλο, λιγάκι κυρτό που το χρησιμοποιούσαν και το χρησιμοποιούσαν ακόμη και σήμερα σε μέρη που δεν έχουν ετάσει τα ηλεκτρικά κουδούνια, για να χτυπούν τις πόρτες και να αλυσίζονται οι έννοιες, δι κέρποις επισκεπτή, θέλει να πει, στο σπίτι τους. Παλιές φορές τα ρόπτρα ήταν κρινά και χρησιμοποιούσαν σ' αυτούς που έβρασαν από το σπίτι για να κλειούν εύκολα τις πόρτες... Ήταν έπαινος τα ρόπτρα να γίνουν από την αρχή, αν παλιότερα καλλιεργήσε άκομμη, και να εξακολουθούσαν, σαν ένα είδος εξαίρετης περιεργίας και ευφάνταστος λαϊκής τέχνης. Η τάση αυτή άρχισε από τα πανάρχαια χρόνια, την θρησκευτική και συνεχή, μέχρι σήμερα. Με τα ρόπτρα άσχοληθήκε ιδιαίτερα ο καθήγητής της φιλοσοφίας και μορφολογίας στην δοκτεκτονική σχολή του Αριστοτελείου πανεπιστημίου κ. Ν. Μουστακούρας σε μια εργασία του που έχει δημοσιευθεί πριν από πολλά χρόνια με τίτλο: «Σταδιοίμα μακεδονικά οόπτρων. Την έργασία αυτή σχολίασε, μετά από άποψη άποψη της Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, ο κα

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ